

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W KRAKOWIE**

Pl. Szczepański 5, 31-011 Kraków
Tel./fax (12) 421-75-79, 421-74-98
E-mail: krakow@uokik.gov.pl

RKR-411-1/12/WJ-8/12

Kraków, dnia 18 maja 2012 r.

DECYZJA Nr RKR - 9/2012

Stosownie do treści przepisów art. 33 ust. 6 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.) oraz § 2 pkt 3 i § 4 ust. 1 *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. Nr 107, poz. 887)

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I. Na podstawie art. 12 ust. 1 i 2 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, **wobec uprawdopodobnienia w toku postępowania antymonopolowego stosowania przez Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. z siedzibą w Stalowej Woli praktyk ograniczających konkurencję**, określonych w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 tej *ustawy*, polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Stalowa Wola, poprzez narzucanie odbiorcom usług uciążliwych dla nich i przynoszących przedsiębiorcy nieuzasadnione korzyści warunków umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków sanitarnych, zgodnie z którymi:

„Usługodawca nie bierze odpowiedzialności za przerwy w dostawie wody oraz niewłaściwe parametry zasilania i jakościowe wyniki z:

1) Braku wody w ujęciu.

6) Przerw w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych.”
(tak: § 4 pkt 1 i 6 wzorca tych umów)

oraz po zobowiązaniu się przedsiębiorcy do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia zarzucanego mu naruszenia, poprzez dokonanie zmian przywołanych wyżej postanowień umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków sanitarnych, w sposób zapewniający ochronę praw i interesów odbiorców usług, w wyniku których do obrotu prawnego wprowadzony zostanie nowy ich wzorzec oraz aneksowane będą dotychczasowe umowy zawarte w oparciu o ten wzorzec;

nakłada się na Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. w Stalowej Woli obowiązek wykonania tego zobowiązania, w terminie do 31 grudnia 2012 r.

- II. Na podstawie art. 12 ust. 3 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, **nakłada się na Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. w Stalowej Woli obowiązek złożenia, w terminie do 31 stycznia 2013 r., informacji o stopniu realizacji przyjętego**

zobowiązania, o którym mowa w punkcie I sentencji niniejszej decyzji, poprzez przedłożenie:

- informacji dotyczącej ilości umów zawartych w oparciu o nowy wzorzec umowy o dostawę wody i odprowadzanie ścieków sanitarnych oraz
- kopii 3 przykładowych umów zawartych z odbiorcami usług w oparciu ten wzorzec;
- informacji na temat liczby odbiorców usług przedsiębiorcy, którym doręczono aneksy do obowiązujących jeszcze umów, zawartych na podstawie dotychczasowego ich wzorca zakwestionowanego przez Prezesa Urzędu,
- informacji dotyczącej liczby odbiorców usług, z którymi podpisano aneksy zmieniające obowiązujące umowy, zawarte na podstawie dotychczasowego ich wzorca oraz
- kopii 3 przykładowych aneksów do dotychczasowych umów, które podpisane zostały z odbiorcami usług.

UZASADNIENIE

W ramach prowadzonej przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „organem antymonopolowym”) kontroli przedsiębiorstw wodociągowo – kanalizacyjnych zostało wszczęte i przeprowadzone postępowanie wyjaśniające w sprawie ustalenia, czy warunki świadczenia usług wynikające z umów stosowanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjne działające na terenie właściwości miejscowej Delegatury Urzędu w Krakowie, nie naruszają chronionych prawem interesów odbiorców tych usług, tj. czy są zgodne z przepisami *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm. – zwanej dalej „*ustawą antymonopolową*”). W toku tego postępowania wezwano m.in. Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. z siedzibą w Stalowej Woli (zwany dalej „Zakładem”) do przesłania informacji i dokumentów objętych jego przedmiotem, w tym wzorców umów stosowanych przez Zakład wobec odbiorców usług.

Analiza dokumentów przedłożonych przez Zakład wykazała, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawiera on m.in. umowy o dostawę wody i odprowadzanie ścieków, w oparciu o przygotowane przez siebie wzorce umów. W sumie Zakład stosuje dwa takie wzorce umów, w tym wzorzec pod nazwą: „*Umowa Nr ... o dostawę wody i odprowadzanie ścieków sanitarnych*” (zwana dalej „*Umową o dostawę wody*”). Analiza tego wzorca wykazała, iż może on zawierać postanowienia sprzeczne z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa.

Mając powyższe na uwadze, organ antymonopolowy wszczął - postanowieniem Nr RKR - 17/2012 z dnia 26 stycznia 2012 r. - postępowanie antymonopolowe w sprawie podejrzenia nadużywania przez Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. w Stalowej Woli pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Stalowa Wola, polegającego na narzucaniu odbiorcom usług uciążliwych dla nich i przynoszących Zakładowi nieuzasadnione korzyści warunków umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków sanitarnych, zgodnie z którymi:

„Usługodawca nie bierze odpowiedzialności za przerwy w dostawie wody oraz niewłaściwe parametry zasilania i jakościowe wyniki z:

1) Braku wody w ujęciu.

6) *Przerw w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociagowych i kanalizacyjnych.*” (tak: § 4 pkt 1 i 6 wzorca tych umów), co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*.

Jednocześnie - postanowieniem Nr RKR - 18/2012 z dnia 26 stycznia 2012 r. - organ antymonopolowy zaliczył w poczet dowodów w niniejszym postępowaniu dokumenty i informacje uzyskane w trakcie wskazanego wyżej postępowania wyjaśniającego.

Pismem z dnia 26 stycznia 2012 r. organ antymonopolowy zawiadomił Zakład o wszczęciu przedmiotowego postępowania antymonopolowego. Tym samym pismem wezwano Zakład m.in. do przesłania dokumentów i informacji objętych zakresem niniejszego postępowania, ustosunkowania się do jego zarzutów oraz udzielenia wyjaśnień dotyczących przyczyn stosowania *Umów o dostawę wody* i ich wzorca, zawierających postanowienie kwestionowane w tym postępowaniu.

Ustosunkowując się do postawionych zarzutów, pismem z dnia 13 lutego 2012 r. Zakład wyjaśnił, że opracowany przez niego wzorzec *Umowy o dostawę wody* jest stosowany od wielu lat i niewątpliwie wymaga zmian i uściślenia niektórych jego zapisów. W celu dokonania stosowanych zmian w tym zakresie już w 2011 r., a więc przed wszczęciem niniejszego postępowania, Zakład nawiązał współpracę z kancelarią prawną zajmującą się zagadnieniami usług komunalnych z zakresu dostawy wody, odprowadzania ścieków oraz wywozu odpadów komunalnych. Jako dowód potwierdzający podjęcie takich działań Zakład przedstawił korespondencję e-mail prowadzoną od lipca do października 2011 r. pomiędzy nim a wskazaną kancelarią. Zakład wyjaśnił jednocześnie, że z uwagi na skomplikowaną materię prawną oraz różnorodność występujących stanów faktycznych prace związane z opracowaniem nowego wzorca umowy nie zostały jeszcze ukończone. Pomimo tego Zakład doprecyzował, że zmodyfikuje wzorzec *Umowy o dostawę wody*, poprzez zmianę postanowienia § 4 pkt 1 i nadanie mu treści: „*Usługodawca nie bierze odpowiedzialności za przerwy w dostawie wody oraz niewłaściwe parametry zasilania i jakościowe wyniki z: 1) Braku wody w ujęciu z przyczyn niezależnych od Usługodawcy*” oraz wykreślenie zapisu § 4 pkt 6.

W kolejnym piśmie z dnia 16 marca 2012 r. Zakład podtrzymał poprzednio złożone wyjaśnienia, które przedstawione zostały powyżej. Jednocześnie Zakład wniósł o niestosowanie wobec niego sankcji karnych, ponieważ jego dotychczasowe postępowanie nie wynika ze złej woli. Zakład ponownie podkreślił, iż zaangażował profesjonalną kancelarię prawną zajmującą się problematyką usług komunalnych do opracowania nowego wzorca umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, która zobowiązana została do zastosowania uwag i zastrzeżeń organu antymonopolowego przekazanych Zakładowi. W nawiązaniu do powyższego Zakład oświadczył, iż niezwłocznie po sporządzeniu projektu nowego wzorca umowy wprowadzi go do obrotu prawnego oraz dokonana stosownych zmian (aneksowania) obowiązujących jeszcze umów, zawartych w oparciu o ich dotychczasowy wzorzec zakwestionowany przez organ antymonopolowy. Zakład doprecyzował, że ostateczny termin dokonania wszelkich zmian we wzorcu *Umowy o dostawę wody* i poszczególnych umowach związanych z dostawą wody i odprowadzeniem ścieków, wyznacza na koniec grudnia 2012 r.

Przedkładając przedmiotowe informacje, pismem z dnia 16 marca 2012 r. Zakład zwrócił się jednocześnie o uwzględnienie jego wyjaśnień i wydanie w niniejszej sprawie decyzji w oparciu o przepisy art. 12 *ustawy antymonopolowej*.

Zawiadomieniem z dnia 14 maja 2012 r. Zakład został poinformowany o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszej sprawie oraz możliwości skorzystania z prawa zapoznania się z aktami sprawy. W odpowiedzi, pismem z dnia 16 maja 2012 r.,

Zakład poinformował, że nie będzie zaoponował się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy.

Organ antymonopolowy ustalił następujący stan faktyczny:

Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. z siedzibą w Stalowej Woli realizuje zadania z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Stalowa Wola. Zakład prowadzi działalność gospodarczą w tym zakresie w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, na podstawie wpisu dokonanego w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem KRS 0000085943 oraz w oparciu o zezwolenia Zarządu Miasta Stalowa Wola z dnia 8 sierpnia 2002 r.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 i 2 *ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków* (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, z późn. zm. – zwanej dalej „ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu (...)”) – prawa i obowiązki Zakładu i odbiorców jego usług określa *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków*, przyjęty uchwałą Nr L/700/06 Rady Miejskiej w Stalowej Woli z dnia 27 stycznia 2006 r. (zwany dalej „Regulaminem”). Natomiast stosownie do treści art. 6 ust. 1 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)* – Zakład zawiera z odbiorcami świadczonych przez niego usług pisemne umowy, na podstawie których odbywa się dostawa wody i odbiór ścieków i które dookreślają prawa i obowiązki Zakładu i odbiorców jego usług. W tym celu Zakład opracował i stosuje w obrocie prawnym wzorzec umowy pod nazwą: „*Umowa Nr ... o dostawę wody i odprowadzanie ścieków sanitarnych*”. W trakcie niniejszego postępowania ustalono, iż wzorzec ten jest stosowany w jednakowej postaci w relacjach z konsumentami, przedsiębiorcami, jak również wszelkimi innymi podmiotami. Ustalono również, że Zakład podejmuje wszystkie czynności związane z zawarciem z odbiorcami jego usług umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, w oparciu o ten wzorzec.

Na podstawie wyjaśnień Zakładu zawartych w jego piśmie z dnia 13 lutego 2012 r. ustalono, że przedmiotowy wzorzec umowy stosowany jest od 2001 r. Organ antymonopolowy ustalił również, że w oparciu o ten wzorzec Zakład zawarł 4.166 *Umów o dostawę wody*.

Analiza ww. wzorca *Umowy o dostawę wody* wykazała, że w § 4 pkt 1 i 6 tego wzorca Zakład zamieścił postanowienia o treści: „*Usługodawca nie bierze odpowiedzialności za przerwy w dostawie wody oraz niewłaściwe parametry zasilania i jakościowe wyniki* z:

1) *Braku wody w ujęciu.*

6) *Przerw w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych.*”.

Powyższe postanowienia przeniesione zostały i znajdują się aktualnie we wszystkich umowach zawartych przez Zakład z odbiorcami jego usług.

W odniesieniu do przywołanych wyżej zapisów § 4 pkt 1 i 6 wzorca *Umowy o dostawę wody* - w oparciu o wyjaśnienia Zakładu zawarte w jego piśmie z dnia 13 lutego 2012 r. - organ antymonopolowy ustalił co następuje:

Postanowienia te nigdy w praktyce nie były stosowane i mają wyłącznie martwy charakter. Zakład wyjaśnił, że przy ich wprowadzaniu do wzorca *Umowy o dostawę wody* miał zamiar wyłączyć odpowiedzialność za przerwy w dostawie wody oraz niewłaściwe parametry zasilania i jakościowe jedynie w takich przypadkach, gdy wynikają one z przyczyn niezależnych od Zakładu. Natomiast Zakład nie miał zamiaru wyłączania swojej odpowiedzialności w przypadku, gdyby brak wody w ujęciu oraz przerwy w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych wystąpiły z przyczyn leżących po jego stronie. Zakład podkreślił, że dołożył wszelkich starań, aby sytuacje takie nigdy

nie wystąpiły. Między innymi Zakład wprowadził mechanizmy zabezpieczające dostawę wody na rzecz odbiorców jego usług, na wypadek braku wody w ujęciu, niewłaściwych parametrów lub przerwach w dostawie energii elektrycznej, spowodowanych czynnikami zewnętrznymi. Należą do nich zakup paczkowarki do konfekcjonowania wody w woreczkach pobieranej z własnego ujęcia oraz zainstalowanie agregatu prądotwórczego do awaryjnego zasilania urządzeń wodociągowych. Zakład doprecyzował, iż w przypadku awarii zaopatruje mieszkańców w wodę zapakowaną do woreczków, dostarczając ją na miejsce w żądanych przez nich ilościach. Agregat prądotwórczy gwarantuje natomiast ciągłą pracę urządzeń wodociągowych Zakładu na wypadek konieczności ich awaryjnego zasilania, bez względu na długość przerwy w dostarczaniu prądu. Zakład poniósł, że Stalowa Wola dysponuje również systemem studni przeznaczonych do czerpania wody, zlokalizowanych na terenie poszczególnych osiedli i przeznaczonych do pobierania wody przez mieszkańcy w sytuacjach awaryjnych. Wreszcie Zakład poinformował, że w 2008 r. oddał do użytku stację uzdatniania wody i od tego czasu nie miała miejsca żadna przerwa w dostawach wody. Reasumując Zakład podniósł, że pomimo istnienia kwestionowanych zapisów § 4 pkt 1 i 6 wzorca *Umowy o dostawę wody*, podejmowane przez niego w praktyce działania wskazują na ich martwy charakter. Zakład oświadczył również, że do tej pory nie wystąpiły żadne skargi odbiorców usług, ani też spory pomiędzy nimi a Zakładem związane ze stosowaniem przedmiotowych zapisów.

Niezależnie od powyższych wyjaśnień, w trakcie niniejszego postępowania - pismem z dnia 13 lutego 2012 r. - Zakład zobowiązał się do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia zarzucanych mu praktyk ograniczających konkurencję, poprzez opracowanie nowego wzorca *Umowy o dostawę wody*, w taki sposób, aby zapewniał on w pełni ochronę praw i interesów odbiorców jego usług. W wyniku dokonanych w tym zakresie modyfikacji wzorca *Umowy o dostawę wody*, Zakład zobowiązał się do wprowadzenia do obrotu prawnego takiego zmienionego wzorca, czyli do zawierania w oparciu o niego wszelkich nowych umów oraz aneksowania umów dotychczas zawartych na podstawie zakwestionowanego wzorca.

W kolejnym piśmie z dnia 16 marca 2012 r. Zakład podtrzymał złożone zobowiązanie podjęcia wszelkich działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom *ustawy antymonopolowej*, objętym niniejszym postępowaniem. Jednocześnie pismem tym Zakład doprecyzował, że nowy, zmieniony wzorzec *Umowy o dostawę wody* wprowadzony zostanie do obrotu prawnego niezwłocznie po sporządzeniu go przez zaangażowaną w tym celu kancelarię prawną. W tym samym czasie - zgodnie z zapewnieniami Zakładu - rozpoczęta zostanie procedura aneksowania umów dotychczas zawartych w oparciu o zakwestionowany wzorzec umowy. Zakład doprecyzował, że ostateczny termin dokonania wszelkich zmian we wzorcu *Umowy o dostawę wody* oraz poszczególnych umowach związanych z dostawą wody i odprowadzeniem ścieków, wyznaczony został na koniec grudnia 2012 r.

Przedkładając wskazane wyżej wyjaśnienia, pismem z dnia 16 marca 2012 r. Zakład zwrócił się jednocześnie o uwzględnienie jego stanowiska i wydanie w niniejszej sprawie decyzji w oparciu o przepisy art. 12 *ustawy antymonopolowej*.

Mając powyższe ustalenia na uwadze organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Interes publiczny

Zgodnie z przepisem art. 1 ust. 1 *ustawy antymonopolowej*, ma ona zastosowanie wyłącznie do ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowanej w interesie publicznym. Oznacza to, że warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur

i zastosowania instrumentów określonych w tej *ustawie* jest zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców - naruszając jej przepisy – stanowią chociaż potencjalne zagrożenie interesu publicznego. Ma to miejsce wówczas, gdy skutkami działań sprzecznych z przepisami *ustawy antymonopolowej* dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku, względnie, gdy działania te wywołują na rynku inne niekorzystne zjawiska¹.

W świetle zajmowanego przez sądy stanowiska: „*interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest podjęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany co do swych wymagań. Organ administracji – Prezes Urzędu winien być w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej – art. 7 k.p.a. Publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki, czy też określonej grupy. A zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy*”².

Wymienione w art. 1 cele *ustawy antymonopolowej* zostały określone jako równorzędne co sprawia, że praktyki ograniczające konkurencję obejmują nie tylko te, które godzą w konkurencję, ale również te, które – podejmowane przez przedsiębiorców posiadających pozycję dominującą – nie godząc wprost w konkurencję, naruszają interesy uczestników rynku. Praktyki ograniczające konkurencję można zatem podzielić na praktyki antykonkurencyjne, wywierające bezpośredni wpływ na stan lub rozwój konkurencji oraz praktyki eksploatacyjne, których istotą jest uzyskanie korzyści kosztem innych podmiotów, w tym nieprowadzących działalności gospodarczej. W przypadku praktyk eksploatacyjnych bezpośrednim celem lub skutkiem działań przedsiębiorców jest naruszenie przede wszystkim innych niż konkurencyjne interesów uczestników rynku, poprzez wykorzystanie przez przedsiębiorców istniejącej nad kontrahentami przewagi.

Nie ulega wątpliwości, że Zakład z racji posiadanej siły rynkowej ma możliwość eksploataowania zajmowanej na rynku pozycji kosztem kontrahentów, w tym podejmowania działań będących przedmiotem postawionych w niniejszej decyzji zarzutów. Dla stwierdzenia naruszenia interesu publicznego wystarczające jest samo nadużycie siły rynkowej w relacjach ze słabszymi uczestnikami rynku, albowiem już sam fakt nadużycia posiadanej na rynku pozycji dominującej narusza interes publiczny³. Dla oceny kwestii naruszenia interesu publicznoprawnego istotne jest także to, iż praktyki eksploatacyjne urzeczywistniają się poprzez stosunki umowne, które w okolicznościach przedmiotowej sprawy mają charakter powtarzalny i powszechny. O naruszeniu interesu publicznoprawnego w przedmiotowej sprawie świadczy zatem również fakt, iż objęte zarzutem działanie przedsiębiorcy wymierzone jest w szeroki krąg uczestników rynku. Jest ono skierowane do wszystkich rzeczywistych lub potencjalnych odbiorców świadczonych przez Zakład usług zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków. Negatywne skutki wynikające z zakwestionowanych postanowień umownych mogą zatem godzić w szeroki i bliżej nieokreślony krąg podmiotów, wśród których znaczący udział mają konsumenci, będący najsłabszymi uczestnikami obrotu gospodarczego.

¹ Por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 24 stycznia 1991 r. (sygn. akt: XV Amr 8/90) oraz wyroki Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 4 lipca 2001 r. (sygn. akt: XVII Ama 108/00) oraz z dnia 23 lutego 2002 r. (sygn. akt: XVII Ama 133/2001).

² Por.: wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 czerwca 2001 r. (sygn. akt: XVII Ama 92/00).

³ Por.: E. Modzelewska - Wąchał, *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Wydawnictwo Twigger, Warszawa 2002, s. 15.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że w niniejszej sprawie ma miejsce naruszenie przez Zakład interesu publicznoprawnego, co uzasadnia ocenę jego zachowania na rynku w świetle przepisów *ustawy antymonopolowej*.

Oznaczenie przedsiębiorcy

Zgodnie z art. 4 pkt 1 *ustawy antymonopolowej*, pod pojęciem przedsiębiorcy należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 2 *ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) definiuje działalność gospodarczą, jako zarobkową działalność wytwórczą, handlową, budowlaną, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i eksploatacja zasobów naturalnych, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 tej *ustawy* jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 tej *ustawy*, przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Zakład jest spółką prawa handlowego i prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, pod numerem 0000085943. A zatem - w świetle powyższego - jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 *ustawy antymonopolowej*. Oznacza to, iż przepisy tej *ustawy* odnoszą się do Zakładu wprost.

Ustalenie rynku właściwego

Dla rozstrzygnięcia spraw antymonopolowych istotnym zagadnieniem jest określenie rynku właściwego, na którym działa przedsiębiorca podejrzewany o stosowanie praktyk ograniczających konkurencję. Stosownie do treści art. 4 pkt 9 *ustawy antymonopolowej* – rynkiem właściwym jest „rynek towarów, który ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji”. Jak zatem wynika z przywołanej definicji ustawowej, wyznaczając rynek właściwy określa się go w ujęciu produktowym i geograficznym.

Rynek w znaczeniu produktowym odnosi się do towarów w rozumieniu art. 4 pkt 7 *ustawy antymonopolowej*, czyli m.in. rzeczy oraz usługi. Natomiast rynek w ujęciu geograficznym odnosi się do obszaru, na jakim te towary są oferowane.

W przedmiotowej sprawie towarem oferowanym kontrahentom Zakładu, w oparciu o *Umowę o dostawę wody i odprowadzanie ścieków sanitarnych*, są usługi zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków. Ponieważ usługi te nie mają substytutów, rynkiem produktowym w niniejszej sprawie jest rynek zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

Zakład jest jedynym przedsiębiorcą oferującym usługi w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Stalowa Wola. Z uwagi na technologię dostarczania wody i odbioru ścieków siecią, rynek w aspekcie

geograficznym wyznaczony jest przez znajdującą się na terenie Gminy Stalowa Wola sieć wodociągowo - kanalizacyjną, poprzez którą dostarczana jest woda i odprowadzane są ścieki. Należy przy tym podkreślić, że odbiorcy ww. usług nie mają alternatywnego wyboru innego dostawcy wody i odbiorcy ścieków.

Pojęcie alternatywnego źródła zaopatrzenia nie obejmuje swoją treścią możliwości zaspokojenia potrzeb dostawy wody i odprowadzania ścieków we własnym zakresie. Aby nowe źródło zaopatrzenia mogło być uznane za alternatywne w stosunku do posiadanego musi ono spełniać wymóg natychmiastowej dostępności bez ponoszenia nakładów inwestycyjnych⁴. Takie alternatywne źródło dostawy wody i odbioru ścieków dla odbiorców tych usług z terenu Gminy Stalowa Wola nie istnieje. Tak więc, rynek w ujęciu geograficznym obejmuje teren Gminy Stalowa Wola.

Mając powyższe na uwadze należy przyjąć, że rynkiem właściwym w niniejszej sprawie jest lokalny rynek zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Stalowa Wola.

Ustalenie pozycji rynkowej strony postępowania na rynku właściwym

Art. 4 pkt 10 *ustawy antymonopolowej* definiuje pozycję dominującą, jako „*pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%*”.

O pozycji rynkowej Zakładu w niniejszej sprawie przesądza sieć wodociągowo - kanalizacyjna, której jest on właścicielem i zarządcą. Wyłączność dysponowania tą siecią na terenie Gminy Stalowa Wola sprawia, iż Zakład nie spotyka się na tym obszarze z żadną konkurencją. Skutkiem tej pozycji jest posiadanie przez Zakład siły ekonomicznej przy użyciu której może zapobiegać nie tylko efektywnej konkurencji, ale i działać w dużym stopniu niezależnie od swoich kontrahentów, a w szczególności eksploatować swoją pozycję rynkową ich kosztem.

Wobec powyższego spełniona została pierwsza przesłanka art. 9 ust. 1 i 2 *ustawy antymonopolowej*, tj. posiadanie przez Zakład pozycji dominującej na lokalnym rynku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Stalowa Wola.

Narzucanie warunków umów

Zakazowi określönemu w art. 9 ust. 1 i 2 *ustawy antymonopolowej* podlega nie samo posiadanie na pozycji dominującej rynku właściwym, ale jej nadużywanie. Istota zarzutu rozpatrywanego w niniejszej decyzji sprowadza się do oceny umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków oraz oceny zachowania Zakładu z punktu widzenia narzucenia odbiorcom usług uciążliwych, przynoszących mu nieuzasadnione korzyści warunków tych umów. Przedmiotem oceny w niniejszej sprawie jest zatem nie tylko treść zawieranych przez Zakład umów, ale i okoliczności związane z ich zawieraniem.

Dla uprawdopodobnienia, że przedsiębiorca stosuje praktykę określoną w przepisie art. 9 ust. 2 pkt 6 *ustawy antymonopolowej* konieczne jest wykazanie, iż zakwestionowane

⁴ Por.: wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 31 maja 2000 r. (sygn. akt: XVII Ama 44/00).

warunki umów zostały przez niego narzucone odbiorcom usług. Do narzucania warunków umów dochodzi wówczas, gdy przedsiębiorca wykorzystując swoją przewagę ekonomiczną w warunkach niedostatecznej konkurencji lub jej braku na rynku, ogranicza swobodę kształtowania treści umów ze strony kontrahentów działających pod przymusem. Dzięki posiadanej sile rynkowej dominant może bowiem nie liczyć się z wolą innych uczestników rynku, którzy zmuszeni są zaakceptować ustalone przez niego warunki umowne, nawet jeśli nie gwarantują one ekwiwalentności świadczeń. Tym samym narzuca on kontrahentom takie warunki umów, które nie miałyby racji bytu w przypadku, gdyby na rynku istniała konkurencja i możliwość wyboru jednej z ofert konkurujących ze sobą przedsiębiorców.

Zakład jako dostawca usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków zajmuje na rynku właściwym pozycję monopolisty naturalnego, a zatem prowadzi działalność gospodarczą w warunkach, w których dysponuje w relacjach ze swoimi odbiorcami potencjałem i przewagą kontraktową, które pozwalają mu na dyktowanie warunków w stosunkach umownych. Sprzyja temu również fakt, iż przy zawieraniu *Umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków sanitarnych* przedsiębiorca ten posługuje się jednostronnie opracowanym wzorcem umownym, który przedstawiany jest do podpisu odbiorcom usług. Treść umów jest zatem arbitralnie ustalana przez dostawcę usług, a odbiorca otrzymuje do podpisu gotową umowę. Swoboda odbiorcy usług wodociągowo – kanalizacyjnych w zakresie kształtowania warunków umownych jest więc ograniczona do minimum, a zawarcie umowy następuje poprzez przystąpienie do przedstawionych mu warunków, które ustala dostawca usług. Potwierdza to adhezyjną naturę tych umów, a jednocześnie decyduje o istocie narzucania warunków umownych w przedmiotowej sprawie. Okoliczność, iż warunki umów nie są z kontrahentami indywidualnie uzgadniane w toku negocjacji lub porozumienia świadczy bowiem o ich narzucaniu⁵.

W niniejszej sprawie mamy więc do czynienia z narzucaniem kontrahentom warunków umów, które wiąże się z posiadaną przez przedsiębiorcę siłą rynkową oraz adhezyjnym charakterem umów tj. takich umów, które są zawierane przez przystąpienie do nich i w przypadku których nie przewiduje się możliwości indywidualnego negocjowania treści ich postanowień. W orzecznictwie antymonopolowym ugruntowany jest pogląd, że wystarczającą przesłanką do uznania, że przedsiębiorca narzuca umowę jest oferowanie jej w stosunkach danego rodzaju⁶. Uznaje się przy tym, że w takiej sytuacji nawet okoliczność, iż niewielka liczba umów zawarta została po przeprowadzeniu indywidualnych uzgodnień nie może zmieniać oceny o uprawdopodobnieniu narzucania warunków umów zawieranych powszechnie przez dominanta z odbiorcami świadczonych przez niego usług⁷.

Uciążliwość warunków umów oraz nieuzasadnione korzyści dla przedsiębiorcy

Kolejną przesłanką niezbędną do uprawdopodobnienia naruszenia przez Zakład art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 *ustawy antymonopolowej*, jest wykazanie, że zakwestionowane warunki umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków mogą mieć uciążliwy charakter. Za uciążliwy uznaje się każdy warunek oznaczający dla jednej ze stron ciężar większy od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju. Definicja ta odwołuje się

⁵ Por.: wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 18 stycznia 2007 r. (sygn. akt: XVII Ama 101/05).

⁶ Por.: wyroki Sądu Apelacyjnego w Warszawie: z dnia 28 listopada 2007 r. (sygn. akt: VI ACa 939/07) i z dnia 6 września 2006 r. (sygn. akt: VI ACa 196/06) oraz wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 22 września 2005 r. (sygn. akt: XVII Ama 80/04).

⁷ Por.: wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 18 października 2007 r. (sygn. akt: XVII Ama 28/07).

do kryteriów obiektywnych – typowych relacji umownych występujących na rynku. Dokonując analizy uciążliwości warunków umownych należy rozważyć, czy w hipotetycznej sytuacji istnienia konkurencji na danym rynku właściwym, a więc istnienia rzeczywistej swobody zawierania umów i kształtowania ich treści, dominant byłby w stanie określone postanowienia umowne wynegocjować.

Z kolei osiągnięte przez przedsiębiorcę stosującego praktykę ograniczającą konkurencję nieuzasadnione korzyści są odpowiednikiem uciążliwych warunków umów w warunkach ekwiwalentności wzajemnych świadczeń stron umowy i oznaczają sytuację korzystniejszą od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju. Nieuzasadnione korzyści powinny pozostawać w logicznym związku przyczynowym z narzuconymi kontrahentowi uciążliwymi warunkami umowy. Nieuzasadnione korzyści mogą pojawić się po stronie przedsiębiorcy narzucającego uciążliwe warunki umów już w chwili zawarcia umowy lub też w okresie późniejszym, gdy zaistnieją okoliczności przewidziane w umowie pozwalające na wykorzystanie uciążliwego zapisu. Należy przy tym podkreślić, że dla bytu przedmiotowej praktyki nie jest konieczne wystąpienie negatywnego skutku w postaci eksploatacji pozycji rynkowej w warunkach ograniczonej konkurencji. Wystarczy, że zaistniało zagrożenie wystąpienia takiego skutku. Praktyką ograniczającą konkurencję jest już bowiem sama próba osiągnięcia przez przedsiębiorcę zajmującego pozycję dominującą na rynku określonego skutku. Stanowisko takie znajduje odzwierciedlenie również w orzecznictwie antymonopolowym, zgodnie z którym nie jest konieczne udowodnienie faktycznego stosowania przez przedsiębiorcę praktyki monopolistycznej, ani też osiągnięcia z tego tytułu nieuzasadnionych korzyści. Z treści art. 1 ust. 2 *ustawy antymonopolowej* wynika bowiem, że jej reżimowi podlegają nie tylko praktyki ograniczające konkurencję, które wywoływały bądź aktualnie wywołują skutki na terenie kraju, ale również praktyki, które choćby tylko potencjalnie mogą wywoływać takie skutki⁸. Podobne stanowisko wyraził także Sąd Najwyższy, który wskazał, że istota rozpoznawanej przez niego sprawy nie sprowadza się do tego, czy przedsiębiorca, któremu postawiono zarzut naruszenia *ustawy antymonopolowej* odnosi korzyści z całości prowadzonej działalności gospodarczej, lecz do tego, czy w zawieranych umowach zastrzega sobie nieuzasadnione korzyści⁹. Organ antymonopolowy ma zatem obowiązek oceniać zachowania przedsiębiorcy od strony skutków, jakie zachowania te mogą nawet potencjalnie wywołać na rynku.

Zarzut postawiony Zakładowi w niniejszej sprawie dotyczy narzucania odbiorcom usług uciążliwych dla nich i przynoszących Zakładowi nieuzasadnione korzyści warunków umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków sanitarnych, zgodnie z którymi nie ponosi on odpowiedzialności za przerwy w dostawie wody oraz niewłaściwe parametry zasilania i jakościowe spowodowane:

- brakiem wody na ujęciu,
- przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych.

Oceniając uciążliwość dla odbiorców kwestionowanych warunków umów, które pozwalają dostawcy usługi uwolnić się od odpowiedzialności za przerwy w dostawie wody oraz niewłaściwe parametry zasilania i jakościowe w ww. sytuacjach, zauważyć należy, iż do umów na podstawie, których odbywa się dostawa wody i odprowadzanie ścieków zastosowanie znajdują nie tylko przepisy *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*, ale także przepisy *Kodeksu cywilnego*. A zatem punktem wyjścia do dalszych rozważań w niniejszej sprawie powinny być przepisy zawarte w art. 471 i następnych *Kodeksu cywilnego*. Przepisy te regulują bowiem odpowiedzialność odszkodowawczą za szkodę

⁸ Por.: wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 7 lipca 2004 r. (sygn. akt: XVII Ama 65/03).

⁹ Por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 1997 r. (sygn. akt: I CKN 114/97).

spowodowaną niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania. Stosowanie do nich, dłużnik zobowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania chyba, że jest ona następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z reżimem odpowiedzialności kontraktowej, przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne jest zatem obowiązane naprawić szkodę wynikłą z niewykonania lub nienależytego wykonania ciążącego na nim zobowiązania, a więc m.in. powstałą na skutek przerw w świadczeniu usług lub niewłaściwych parametrów tych usług, jeżeli jest to następstwem okoliczności, za które dostawca tych usług odpowiada. Zakres takich okoliczności obejmuje przede wszystkim działania i zaniechania przedsiębiorstwa noszące znamiona winy (i to zarówno zachowania lub ich brak będące skutkiem winy umyślnej, jak również skutkiem niezachowania należytej staranności). Zakres przypadków, w których przedsiębiorstwo może w treści zawieranych umów uchylić się od odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania określa przywołany już wyżej art. 471 *Kodeksu cywilnego*. Jednak obok unormowań reżimu odpowiedzialności kontraktowej, zastosowanie znajduje również zasada odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, która oznacza odpowiedzialność za skutek zachowania lub braku działań, a ponadto jest obiektywna i niezależna od winy danego podmiotu. Tego rodzaju odpowiedzialność również nie może zostać wyłączona z góry, w wyniku zastosowania odpowiednich postanowień umownych.

Z przedstawioną powyżej argumentacją dotyczącą ogólnych zasad odpowiedzialności ujętych w *Kodeksie cywilnym* korespondują unormowania art. 6 ust. 3 pkt 6 *ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (...)*, w myśl których umowa powinna zawierać w szczególności postanowienia dotyczące odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy. Jednoznacznie zauważyć należy w tym miejscu, że przepis ten nie daje przedsiębiorstwu wodociągowo – kanalizacyjnemu żadnych podstaw wyłączenia odpowiedzialności, w tym również jej wyłączenia w taki sposób, jak uczynił to Zakład w postanowieniu § 4 pkt 1 i 6 *Umowy o dostawę wody i odprowadzanie ścieków sanitarnych*. Analizowany przepis wskazuje jedynie na obowiązek doprecyzowania zasad odpowiedzialności przedsiębiorstwa.

Tymczasem brzmienie kwestionowanych przez organ antymonopolowy postanowień § 4 pkt 1 i 6 *Umowy o dostawę wody* stwarza Zakładowi możliwość uniknięcia odpowiedzialności odszkodowawczej względem odbiorców jego usług w każdym przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, bez względu na przyczyny zakłóceń wskazanych w hipotezie tych postanowień. Tak więc niezależnie od tego, czy wymienione w zakwestionowanych postanowieniach okoliczności będą zawinione przez Zakład, czy też będą następstwem przyczyn, za które Zakład nie będzie ponosił odpowiedzialności, może on zwolnić się z odpowiedzialności odszkodowawczej wobec odbiorców usług z tytułu szkód spowodowanych przerwami w dostawie wody lub niewłaściwymi parametrami zasilania i jakościowymi. Takie rozwiązanie kwestii odpowiedzialności przedsiębiorstwa za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy jest korzystniejsze od ogólnej zasady odpowiedzialności kontraktowej ujętej w art. 471 i następnych *Kodeksu cywilnego*.

Z tego punktu widzenia, zakwestionowane przez organ antymonopolowy w sentencji niniejszej decyzji postanowienia § 4 pkt 1 i 6 *Umowy o dostawę wody* są więc uciążliwe dla usługobiorców, gdyż wyłączają lub utrudniają możliwość dochodzenia od Zakładu roszczeń odszkodowawczych także w takich sytuacjach, gdy szkoda nastąpiła na skutek okoliczności, za które Zakład ponosi odpowiedzialność. Na ich podstawie Zakład może zwolnić się z odpowiedzialności odszkodowawczej również w przypadku, gdy przerwy

w dostawie wody lub odbiorze ścieków, albo też niewłaściwe parametry tych usług spowodowane brakiem wody w ujęciu oraz przerwami w zasilaniu energetycznym urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, spowodowane są np. nieodpowiednią konserwacją lub eksploatacją urządzeń wodociągowo - kanalizacyjnych przez Zakład, błędem jego pracowników, a nawet odcięciem zasilania w następstwie zaległości płatniczych z tytułu dostawy energii elektrycznej. Sytuację, w których całe ryzyko nie zrealizowania umowy o dostawę wody i odprowadzanie ścieków, w następstwie działania lub zaniechania Zakładu, albo nagłego zdarzenia zawinionego przez Zakład obciąża odbiorców usług, należy uznać za niedopuszczalną. Natomiast fakt stworzenia sobie przez Zakład podstaw prawnych (umownych) do uniknięcia odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy i wypłaty odbiorcom ewentualnego odszkodowania z tego tytułu, decyduje o możliwości osiągnięcia przez Zakład związanych z tym nieuzasadnionych korzyści.

Przypomnieć należy w tym miejscu ponownie, iż w orzecznictwie antymonopolowym przyjmuje się, że dla bytu praktyki stanowiącej przejaw nadużycia pozycji dominującej nie jest konieczne ziszczenie się negatywnego skutku w postaci eksploatacji pozycji rynkowej w warunkach ograniczonej konkurencji. Wystarczy, że zachodzi zagrożenie wystąpienia takiego skutku, nie jest natomiast koniecznym udowodnienie faktycznego stosowania przez przedsiębiorcę praktyki monopolistycznej, ani też osiągnięcia z tego tytułu nieuzasadnionych korzyści¹⁰.

Uwzględniając powyższe ustalenia, argumentację i wnioski organ antymonopolowy uznał za uprawdopodobnione, że zakwestionowane postanowienia § 4 pkt 1 i 6 *Umowy o dostawę wody* stosowanej przez Zakład mogą być uciążliwe dla odbiorców jego wody, a co za tym idzie mogą one przynosić Zakładowi nieuzasadnione korzyści.

Zastosowanie art. 12 ustawy antymonopolowej

Stosowanie do treści art. 12 ust. 1 *ustawy antymonopolowej*, po uprawdopodobnieniu w toku postępowania antymonopolowego – m. in. na podstawie okoliczności sprawy - że został naruszony zakaz określony m.in. w art. 9 tej *ustawy*, a także po przyjęciu zobowiązania przedsiębiorcy do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tego naruszenia, organ antymonopolowy może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę obowiązek wykonania tego zobowiązania. W ocenie organu antymonopolowego, w okolicznościach faktycznych rozpoznawanej sprawy wszystkie przesłanki zawarte w przepisie art. 12 ust. 1 *ustawy antymonopolowej* zostały spełnione.

Analiza przedłożonych przez Zakład w trakcie niniejszego postępowania dokumentów i wyjaśnień wykazała, że Zakład zobowiązał się do zaniechania stosowania kwestionowanych przez organ antymonopolowy postanowień umownych, poprzez dokonanie zmian wyżej przywołanych postanowień § 4 pkt 1 i 6 wzorca *Umowy o dostawę wody*, w sposób zapewniający ochronę praw i interesów odbiorców usług, w wyniku których do obrotu prawnego wprowadzony zostanie nowy ich wzorzec oraz aneksowane będą umowy dotychczas zawarte w oparciu o ten wzorzec. Jednocześnie Zakład zadeklarował, że nowy, zmodyfikowany wzorzec umowy wprowadzi do obrotu prawnego niezwłocznie po jego sporządzeniu przez zaangażowaną w tym celu kancelarię prawną. W tym samym czasie Zakład zobowiązał się do rozpoczęcia procedury aneksowania umów dotychczas zawartych w oparciu o zakwestionowany wzorzec umowy. Zakład doprecyzował, że ostateczny termin dokonania wszelkich zmian we wzorcu *Umowy o dostawę wody*

¹⁰ Por.: wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 7 lipca 2004 r. (sygn. akt: XVII Ama 65/03).

oraz poszczególnych umowach związanych z dostawą wody i odprowadzeniem ścieków, wyznaczony został na koniec grudnia 2012 r. Zakład zwrócił się jednocześnie o uwzględnienie przedmiotowych wyjaśnień oraz działań i wydanie w niniejszej sprawie decyzji w oparciu o przepisy art. 12 *ustawy antymonopolowej*.

W ocenie organu antymonopolowego, działania objęte złożonym przez Zakład zobowiązaniem pozwolą na zapobieżenie naruszeniu art. 9 *ustawy antymonopolowej* w odniesieniu do postawionego w niniejszej sprawie zarzutu. Realizacja działań, do których Zakład zobowiązał się w trakcie postępowania antymonopolowego doprowadzi bowiem do pełnego wyeliminowania z obrotu prawnego zarzuczanych Zakładowi uchybień dotyczących treści umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków.

Wobec powyższego organ antymonopolowy postanowił skorzystać z rozwiązania przewidzianego przepisem art. 12 ust. 1 *ustawy antymonopolowej* i nałożyć na Zakład obowiązek wykonania przyjętych przez niego w toku niniejszego postępowania zobowiązań.

Termin wykonania przedmiotowych zobowiązań – określony zgodnie z przepisem art. 12 ust. 2 *ustawy antymonopolowej* - ustalony został z uwzględnieniem propozycji Zakładu dotyczącej długości okresu czasu potrzebnego na wykonanie zadeklarowanych działań. W tym stanie rzeczy organ antymonopolowy określił termin wykonania opisanych wyżej zobowiązań do dnia 31 grudnia 2012 r.

Mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej uwarunkowania faktyczne i prawne niniejszej sprawy, orzeczono jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści przepisu art. 12 ust. 3 *ustawy antymonopolowej*, w decyzji wydanej na podstawie art. 12 ust. 1 tej *ustawy* organ antymonopolowy nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

W związku z powyższym nałożono na Zakład obowiązek złożenia, w terminie do 31 stycznia 2013 r., informacji dotyczącej realizacji przyjętego zobowiązania, o którym mowa w punkcie I sentencji niniejszej decyzji poprzez przedłożenie:

- informacji dotyczącej ilości umów zawartych w oparciu o nowy wzorzec umowy o dostawę wody i odprowadzanie ścieków sanitarnych oraz
- kopii 3 przykładowych umów zawartych z odbiorcami usług w oparciu ten wzorzec;
- informacji na temat liczby odbiorców usług Zakładu, którym doręczono aneksy do obowiązujących jeszcze umów, zawartych na podstawie dotychczasowego ich wzorca zakwestionowanego przez organ antymonopolowy,
- informacji dotyczącej liczby odbiorców usług, z którymi podpisano aneksy zmieniające obowiązujące umowy, zawarte na podstawie dotychczasowego ich wzorca oraz
- kopii 3 przykładowych aneksów do dotychczasowych umów, które podpisane zostały z odbiorcami usług.

W ocenie organu antymonopolowego powyższe informacje są konieczne, a zarazem wystarczające do oceny, czy Zakład wykonał nałożone niniejszą decyzją obowiązki.

Wobec powyższego, orzeczono jak w punkcie II sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 *ustawy o ochronie (...)* w związku z art. 479²⁸ § 2 *K.p.c.* - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie.

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Krakowie
Leszek Piekarz

Otrzymują:

1. Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. z siedzibą w Stalowej Woli, ul. Komunalna 1, 37 - 450 Stalowa Wola,
2. RKR a/a.